Mluvící kůň - FolkTeam

```
    D                      G     F#dim              Emi
1. Bylo to jednou takhle zjara, nuda si lehla do peřin
      A7         D            Emi                A       D  A7
   a já pil asi pátej džin, přišel na kus řeči Tristan Tzara.
2. Chtěl vidět, jak si tady žiju a proč jsem v jednom kuse sám,
   že džin do sebe jenom liju, sám se sebou si povídám.
               D           Hmi                G             Gdim
R: Řek' jsem: víte, je to těžká věc, v ničem neznám pravou míru,
    D                 Hmi    G              A             D
   neznaboh, co nemá víru, pták, co nechce polstrovanou klec.
R: Mí kámoši si staví vily a pročítají vkladní knížky,
   mně jenom moje písně zbyly, v nich nabírám dech i výšky
     D7              Gmaj7        A7            D      D7
*: Jsou chvíle, kdy ticho vřeští jak telefonní centrála,
            Gmaj7       A7                      F#
   hlava v ocelových kleštích praská ve švech bezmála,
         Hmi           G              A74    A7            D  D7
   já chtěl bych si s někým povídat třeba o tom, že kytky voní
         G                    F#                      Hmi Emi A
   nebo že už přišel listopad a jablek je míň nežli vloni.
3. Tristan pozorně mi naslouchá a usmívá se pro sebe,
   potom zašeptal mi do ucha: já něco měl bych pro tebe.
4. Pak jen tiše třikrát zahvízdal a, než jsem stačil vydechnout,
   kaštanovej kůň přede mnou stál, řek', že chce mě vyslechnout.
R: Od té chvíle už nejsem sám, mám mluvícího koně,
   já nádherně s ním si povídám a jsem celej blázen do něj.
*:
```